

naturligt kommer til at høre ind under Seruminstituttet. Det, der har foruroliget mig, er, at man netop vil tage Specialbehandlingen, den kliniske og operative Behandling med ind herunder. Der staar udtrykkelig i Bilaget, at det skal være „paa dertil egnede Sygehuse og Klinikker“. Deraf kan man ikke andet end faa det Indtryk, at man vil oprette andre statsunderstøttede Sygehuse og Klinikker, og jeg mener, det vil være at sprede den Virksomhed, som Samfundet for vanføre meget godt kan paatage sig. Men efter den højtærede Ministers Udtalelser haaber jeg ogsaa, det ender med, at man koncentrerer Virksomheden der.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. Meyer: Det burde ikke være for en kort Bemærkning, men for et Foredrag. Det, jeg vil sige et Par Ord om, er Spørgsmaalet om Støtte til Børnetandpleje. Den Sag er efter min Mening saa vigtig, at den fortjente den allerstørste Paaagtning. Her er Tale om et lille Tilskud, og den højtærede Minister siger, at det eneste, der foreligger, som kan fremkalde Modstand mod disse 300 Kr., er Frygten for Konsekvenserne. Men jeg gad vide, om man egentlig er klar over, hvilke Konsekvenser det vil bringe, om man ikke sætter alle Kræfter ind paa at bekæmpe de saa almindelige Tandsygdomme hos Børn, der kan foranledige ikke blot en Række andre Sygdomme, men som i det hele taget er Bevis for, at Slægten i mange Maader gaar tilbage og yderligere vil gaa tilbage, om der ikke gribes kraftigt ind. Der er faa Omraader, hvor der i stærkere Grad burde gribes ind end her. Hvor der er et Onde, som bør fjernes, bør man gøre alt, hvad man kan for at tage fat i Tide, og her er Sagen saa klar, at naar man i denne Forbindelse taler om Konsekvenser, maa det være Konsekvenserne af Ligeegyldighed overfor Faren, ikke de Konsekvenser, at man maaske maa føje et Nul til Tallet, som den højtærede Minister sagde. Vi sidder virkelig her som Lovgivere for at være med til at føje Nuller til, om man vil, overfor enhver Bevilling, hvor der er Haab om, at man kan bekæmpe en Fare, en Fjende af Folkesundheden og Folkelykken, og det lader sig dog ikke bestride, at den Folkesundhed, vi alle sammen er satte til at varetage, i ikke ringe Grad er ogsaa af fysisk Art. Det er smukt at tale om store aandelige Spørgsmaal, men saa vist som Aandens

Sundhed maa hvile paa Legemets, saa vist tror jeg, man bør lægge et godt Ord ind for Bevillingen til Tandpleje.

Ordføreren (Carl Hansen): Jeg skal indskrænke mig til at gøre nogle Bemærkninger om den Sag, som nu blev omtalt af det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer). Det ærede Medlem saa jo, som han plejer at gøre, ogsaa denne Sag fra et meget idealistisk Synspunkt, men han forvekslede det, det her drejer sig om, med selve Børnetandplejen. Hvad det her drejer sig om, er et Tilskud til „Dansk Forening for Børnetandpleje“. Det er eet, noget helt andet er Børnetandplejen i sig selv. At denne Sag i og for sig er god og ogsaa har Fremtiden for sig, derom vidner den Udbredelse, den allerede har faaet. Man har taget Sagen op i mange Kommuner, jeg tror dog endnu ikke i København, men det kan jo være, at København kommer med, der er i alt Fald forhandlet om det. Desuden er den taget op paa andre Omraader, nemlig, saa vidt jeg erindrer, i Fængslerne, paa Sindsygeanstalterne og Opdragelsesanstalterne paa Justitsministerens Foranledning, og den vil selvfølgelig blive taget op ogsaa andre Steder. Der er jo nu givet en Anledning til, at den maaske bliver taget op ogsaa overfor Soldaterne. De er jo ikke Børn længere, men Arbejdet overfor dem er dog en Fortsættelse af Arbejdet overfor Børnene. Men noget helt andet er Tilskuddet til „Dansk Forening for Børnetandpleje“. Jeg ved ikke, hvem der udgør denne Forening; saa vidt jeg har forstaaet, er det en Del rettænkende Tandlæger, gode Mænd, som arbejder for den. Men foran mig ligger her et Regnskab for 1911, som rigtignok tyder paa, at vi har Grund til at være betænkelige. Det begynder med at udvise en Kassebeholdning af 3,106 Kr. 62 Øre. I Gaver er der indkommet 360 Kr., i Kontingent 824 Kr. og i Renter 117 Kr. Det er Indtægterne. De udgør, naar vi ikke tager Overskuddet med, ca. 1,302 Kr. Det er altsaa det, de har faaet ind i Aarets Løb, Udgifterne har været 1,523 Kr. Det forekommer mig dog ikke at være noget overordentlig omfangsrigt Arbejde, der her udfoldes. Af de 1,523 Kr. er brugt 617 Kr. til Kontorassistance, 85 Kr. 15 Øre til Porto og Papir og et Par mindre Beløb til Avertissementer, Avisudklip o. s. v. Til „Tandplejen“, det lille Blad, Foreningen udgiver, er brugt 266 Kr. 78 Øre. Saa kommer der en Udgift, som jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, nemlig: